

De lokroep van drijfzand

Tristan Vandenwoestyne

© 2024 Stefaan Van de Sande / U2pi BV

Titel: De lokroep van drijfzand
Auteur: Tristan Vandenwoestyne
Omslagfoto: Zwinmonding te Cadzand

Uitgeverij U2pi, Den Haag - Nederland
www.uitgeveriju2pi.nl

Druk: Jouvboekdrukkerij.nl

ISBN 978 94 9336 487 5
NUR 306

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande, schriftelijke toestemming van de uitgever.

Geen enkel deel van dit boek mag worden gebruikt voor het trainen van kunstmatige intelligentie.

*Voor mijn 3 + 3 wondere kinderen
en hun zes pagadders
En voor alle mensen met een hart,
die ooit mijn pad gekruist hebben*

*Don't call yourself poor if your dreams have not come true;
only those who have never dreamed are truly poor*

Marie von Ebner-Eschenbach (1830-1916)

Inhoudstafel

Promenade solitaire	9
Le silence du non-dit	11
De stilte van het zwijgen	12
Huis waar wij allen samen waren	13
When we all were together	14
Het masker van de tijd	15
Aan een god vol begrip	16
Lente	17
Ik blijf me steeds afvragen	18
L'amour à sens unique	19
Leven en sterven	20
Vivre et mourir	21
To live and die	22
Leben und sterben	23
Hoe kan ik ooit	24
How can I ever	25
Zonnestraal	26
Sunshine	27
Sonnenschein	28
Joana's traantje	29
Voor 'mammalief'	30
Ik heb je lief zoals je bent	31
Jugendstil-kind	32
Leg je hoofd maar op m'n schouder	33
Put your head on my shoulder	34
Kinderkankerfonds	35
Inslappende wacht	36
Ashes in a buttercup!	37

Ik wou dat ik terug huilen kon	38
I so badly wish I could weep again	39
Ik voel mij zo...	40
Waarom zou ik nog verder vechten?	41
Voltooid leven	42
Accomplished life	43
You begged me to cool down	44
Back again!	45
One-way friendships do not exist	46
Near death	47
Jij	50
Ephemere dromen	51
Cupido's pijl	52
Als ik in jouw ogen staar	53
Duizend-en-één nachten	54
Natuurlijk	55
Gracieuze pracht	56
Ik wil...	57
Malse appelsienen	58
Prachtzoenen op faxpapier	59
Als je had gedacht	60

Promenade solitaire

Aux bords des canaux
où s'endorment, blêmes,
les frêles roseaux,
je me promène
le regard perdu
dans l'immense étendue
des plaines
lointaines.

Le clapotement
des vertes eaux
houleuses
m'accompagnant
incessamment,
je me promène,
mon âme fuyant',
conduite par le vent,
le long des canaux.

Des barges silencieuses
se glissent sur
les ondes lisses
et la douce
caresse de
l'eau luisante,
mille perles,
berce les herbes
bruissantes
le long des canaux.

J'aime ce murmure
que chante la nature
et mon cœur se meurt
aux bords des canaux.
Les cris perçants des
oiseaux folâtres
effleurant le
ciel bleuâtre,
c'est l'écho
de ses pleurs
aux bords des canaux.

(Lente 1967 - 17 jaar, humaniora in KA Oostende Centrum)

Le silence du non-dit

Comment pouvons-nous vraiment savoir
ce qui se cache derrière nos murs,
si nous ne nous exprimons plus,
le silence éternel continue,
et que nous nous perdons de vue?

La sincérité est souhaitable,
quand tout périt dans les larmes
quand on ne se parle plus,
tant de choses restent inexprimées,
les regrets sincères jamais formulés...

De stilte van het zwijgen

Hoe kunnen we echt weten
wat er achter onze scheidsmuren schuilt,
als we niet meer praten,
en we elkaar uit het oog verliezen?

Oprechtheid verdient de voorkeur,
als alles opgegaan is in tranen,
zoveel onuitgesproken blijft,
oprechte spijt nooit uitgesproken.